

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Faust

Citation: Hjortø, Knud: "Faust", i Hjortø, Knud: *Faust*, 1921, s. 135. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_11-shoot-idm139906163802336/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Faust

ling skønne levende billeder, jeg digter om dem og danner en anden verden deraf, min egen verden, hvori dog enkelte mennesker fra den almindelige verden finder glæde ved at færdes. Jeg selv færdes næsten altid i den og kan gøre den så smuk, som jeg er i stand til. Hvad kan jeg da ønske mere? Af og til har jeg truffet mennesker, der har opholdt sig i min verden, de har været glade ved det, og jeg har med forundring lagt mærke til, at deres glæde undertiden var større end min egen. Her skimter vi altså igen det negative, og forfølger vi den linje, vil vi se, at den fører os temmelig langt bort til en vis, høj og blå næsten ligegyldig fjærnhed fra alle ting, fra bægge de to verdener. Det er vistnok det sidste, vi kan komme til; spørgsmålet om min tilfredshed eller skuffelse er vi her kommet langt oven over.

Digteren drak sit glas ud, skænkede rundt og drak ud engang til.

Henrik sae: Det sidste, om den høje ligegyldighed var det, jeg bedst forstod.

Det vil jeg gerne tro. — Værten så fra den ene af sine gæster til den anden: Og jeg vil anta, at det samme gælder de to unge, mærkeligt nok.

Han rejste sig og gik hen til hækken og råbte til en mand, der gik forbi: Hallo, Niels Jensen, kan De ikke sælge mig et par slagtekyllinger? De skulde være til frokost i morgen for mine gæster.

Manden vendte et venligt gammelt ansigt mod hækken: Jo, det kan jeg godt; jeg skal gå ind og slå hodet af dem med det samme.

Ja, gør det, Niels Jensen. Og kom så herind med dem, hvad?

Ti minutter efter kom manden med de to kyllinger.